ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΡΩΜΑΣ.

Ἡ Ζάκυνθος, ἡ προικισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ παντὸς δι' ἐξόχων ἀλλων φυσικῶν καλλονῶν διὰ πλουσίων τε καὶ ἐξαιρέτων καὶ πολυειδῶν προϊόντων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ προικισθῇ καὶ δι' ἀνδρῶν, ἔξοχα πρετερήματα ἐχόντων.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχαιότητος ἤκμασαν ἐν αὐτῇ καὶ Πυθαγόρας τις φιλόσοφος, μνημονευόμενος ὑπὸ Διογένους τοῦ Λαερτίου (1) οὐχὶ βεβαίως ὁ μέγας, ἀλλ' ἕτερός τις, μεταγενέστερος καὶ πιθανὸν μαθητὴς αὐτοῦ, συγγράψας καὶ οὗτος τ' ἀπόρρητα τῆς φιλοσοφίας. Ἐν αὐτῇ ἤκμασαν ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος καὶ Σιμωνίδης ὁ ῥαψῳδός, μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου (2) καὶ σύγχρονος Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ὤν· ἐν αὐτῇ διέπρεψε καὶ ἕτερος Πυθαγόρας, ἔξοχος μουσικός, σύγχρονος φαίνεται τῶν ἐξόχων ὁμοτέχνων αὐτοῦ Ἀγήνορος τοῦ Μιτυληναίου, Τιμοθέου τοῦ Θηβαίου, Δαρίωνος καὶ Ἐπιγόνου, τῶν μνημονευομένων ὑπὸ Πλουτάρχου (3). Ἐν αὐτῇ διέπρεψε καὶ Φαλῖνός τις διδάσκαλος τῆς ὁπλομαχίας, μνημονευόμενος ὑπό τε τοῦ Ξε-

(1) Ἰδὲ Διογ. Λαερτ. φιλοσοφ. ἱστορ. II, κ. 26.
(2) Ἀθηναίου κεφ. ιδ'
(3) Πλουτ. περὶ μουσικῆς λ'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ